

KONINGIN CAROLINE

Ik wil geen
KONINGIN
meer zijn!

Verhaal en beeld: Marieke de Koning
Tekst: Hilda Algra

Koningin Caroline
Ik wil geen koningin meer zijn!

Verhaal en beeld:
Marieke de Koning

Tekst:
Hilda Algra

Koningin Caroline heeft het druk.
Heel druk met koninginnenzaken.
Ze moet knopen doorhakken,
ze moet linten doorknippen,
ze moet bomen planten
en ze moet ook nog zwaaien naar de mensen.

Vandaag heeft koningin Caroline het nog
drukker dan anders.
Zojuist heeft ze een lint doorgeknipt,
nu haast ze zich alweer naar het nieuwe park.
Daar moet ze een boom planten.

'Ik ga op mijn skates', besluit koningin
Caroline,
'Dat gaat lekker snel.'

Alles loopt op rolletjes. Totdat...

Boem!

Daar ligt de koningin
languit op de grond.

Au!

Haar koninklijke arm doet zeer.

Haar koninklijke billen doen zeer.

Maar van binnen doet het nog het meeste zeer.

Boos kijkt ze om zich heen.

Wie heeft dat gedaan?

Op de grond ligt een erwt.

Zou ze daarover gevallen zijn?

Belachelijk! vindt koningin Caroline.
Wie struikelt er nou over een erwte?
Dat heb ik weer.
Op wie moet ik nu boos worden?

Bah! Ik wil niet meer.
Skaten is stom.
Een boom planten is stom.
Alles is stom.
Ik wil geen koningin meer zijn.

Terug in de kasteeltuyn laat
de koningin zich op de grond zakken.
Met kreukelkroon en al.

Daar komt Ridder Robbert.
Hij ziet de kreukelkroon.
En daaronder de mukkende majesteit.
Dan ziet hij de erwt in haar hand.

'Aha!', zegt hij,
'ik snap het al.'

Hij trekt zijn zwaard
en heft het hoog.

'Laat dat maar aan mij over, majesteit!
Leg die brutale erwt maar neer:
met één slag van mijn zwaard
klief ik hem in tweeën.'

Maar koningin Caroline houdt gauw de erwte beschermend tegen haar borst.

'Nee', zegt ze.

'Nee, dat wil ik niet!

Een erwte doormidden slaan is stom!'

Wat een pech voor Ridder Robbert.

Wat kan een ridder nog

als hij niet redden mag?

Teleurgesteld trekt hij zich terug

in het kasteel.

